

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Sopar col·loqui als Lluïsos de Gràcia: 'Els reptes d'una legislatura històrica'

Barcelona, 31 de març de 2016

Bona nit. Estic molt contenta de ser aquí. M'hauria agradat ser-hi el dia de la inauguració. No va poder ser, però avui he pogut venir i n'estic molt contenta.

Primer us explicaré el que fem al Parlament, els reptes que tenim, com els durem a terme, i després em podreu preguntar el que cregueu més convenient. Com ha dit el president, el títol del col·loqui és 'Els reptes d'una legislatura històrica'.

L'altra vegada que vaig venir aquí em vaig explicar que volíeu fer una seu nova, i ho heu aconseguit. I jo estava convençuda que tornaria per veure-la. El que no em podia imaginar, ni jo ni segurament cap de vosaltres, és que tornaria com a presidenta del Parlament. És així, però. I és que aquesta és una legislatura excepcional. Tots ho sabem, no cal que expliquem per què. Una legislatura de divuit mesos, ara ja, cal dir de setze. I, evidentment, també ho hem dit, és una legislatura històrica, una legislatura apassionant, en què passen moltes coses, en què cada dia passen coses que podríem qualificar d'històriques.

Què fem al Parlament? Quins reptes tenim? El primer és defensar la sobirania del Parlament. Mireu, hi ha una majoria parlamentària que va guanyar les eleccions el 27 de setembre amb un objectiu molt clar, i malgrat que dins aquesta majoria hi ha gent que pensa diferent, que prové d'ideologies molt diverses, l'objectiu és comú. Aquest objectiu, l'hem de defensar, i l'hem de defensar gairebé cada dia. És així.

Per què és així? Us posaré un exemple. Quan a Escòcia el Partit Nacionalista Escocès va guanyar les eleccions amb el 44 per cent dels vots, David Cameron va trucar ràpidament i va dir: "Com ho hem d'arreglar, això? Què podem fer? Parlem-ne." Aquí vam guanyar amb el 48 per cent dels vots i no va passar absolutament res. Cap resposta política. Al contrari. Cada dia utilitzen els tribunals en contra d'aquesta majoria democràtica. I, per tant, cada dia tenim aquesta necessitat de defensar cada pas que fem al Parlament, hem de defensar la sobirania de la cambra.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

També repeteixen contínuament la idea que nosaltres no complim el reglament del Parlament. Això és absolutament fals. És el nostre, el reglament de què ens hem dotat, aprovat pel Parlament. El complim sempre, però en canvi sembla que fem el que vulguem. Penseu que si haguéssim incomplert el reglament, si haguéssim fet cap il·legalitat, encara hi seríem? No hi seríem. Per tant, és fals que no el complim, però cada dia ens hem de defensar també en aquest sentit.

L'exemple més evident és el de la comissió del procés constituent, teníem tot el dret de crear-la. És una comissió que està dins de l'estricta legalitat. Perquè fixeuvos-hi: és una comissió d'estudi, i l'objectiu d'aquestes comissions és estudiar qualsevol tema que interessi els ciutadans. Qualsevol tema. És a dir, el reglament no estableix cap limitació, en aquest sentit. Doncs, bé, la vam voler crear i van dir que no ho podíem fer, que és il·legal, quan tots sabem que és legal i que es pot fer. El que surt als mitjans, però, dóna aquesta idea d'il·legalitat.

I a més no solament hem de defensar la sobirania del Parlament davant de l'estat espanyol, sinó també davant de molts grups d'aquí que contínuament diuen que ens portaran als tribunals. Bé, alguns ja hi han anat, ja han demanat empara al Tribunal Constitucional per algunes coses. Evidentment, no se n'han sortit. Però això és continu cada dia. És molt cansat –és molt cansat. Però, bé, ja ho sabíem.

De la mateixa manera que defensem la sobirania del Parlament, també n'hem de respectar la pluralitat. És a dir, jo, com a presidenta, n'he de respectar la pluralitat. És a dir, a mi, com a presidenta, no se'm pot demanar que renunciï al que penso, a la meua ideologia. Perquè per ser presidenta del Parlament cal presentar-se a les eleccions per un partit polític, per una coalició, i aquest partit polític o aquesta coalició té un determinat programa i una determinada ideologia. Per tant, ningú no pot demanar que la presidenta del Parlament sigui una persona neutra, que no tingui ideologia o que no la defensi.

Però sí que és veritat que he de mesurar molt bé el que dic, perquè represento una institució en què no solament hi ha partits sobiranistes, encara que són majoria, sinó que n'hi ha que no ho són. Per tant, he de vigilar molt el que dic, perquè represento tothom; quan vaig a un acte represento tots els grups parlamentaris. El que he de fer, precisament, és permetre, afavorir, fomentar, que totes les opinions siguin respectades i que tothom es pugui expressar a la cambra, perquè qualsevol ciutadà de Catalunya, pensi el que pensi, sàpiga que el Parlament de Catalunya és

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

el seu parlament, perquè la seva opció política és allà, hi és representada, hi té veu, hi parla, s'hi expressa.

Jo això ho porto fins a l'últim extrem, diguin el que diguin. Per exemple, ni el Partit Popular ni la CUP no són a la Mesa del Parlament, perquè no van tenir prou vots per ser-hi. Però en el meu primer discurs ja vaig dir que els convidaria tots a les reunions de la Mesa, perquè és on es prenen les decisions del Parlament, i entenc que hi han d'estar representats tots els grups. Tots. Per tant, jo els hi vaig convidar i hi són des del primer dia.

Un altre repte és el d'afrontar les emergències socials. I estic contenta de com ho estem fent fins ara. Us explicaré per què. Suposo que deueu recordar que la segona setmana de març es va fer un ple sobre les emergències socials. Aquell dia em vaig sentir molt orgullosa, perquè vam aprovar moltes coses per ajudar la gent que més ho necessita. Vaig estar molt contenta perquè, precisament, jo havia parlat amb tots els grups i els havia dit: "Escolteu, malgrat que penseu nacionalment diferent, suposo que tots voleu que la gent que més ho necessita entengui que aquest és el seu Parlament i que fem coses per ajudar-los." Per tant, els vaig insistir que tinguessin en compte això, i crec que va ser un èxit. N'estic molt contenta, perquè fins i tot les entitats socials en van sortir satisfetes.

Fa dos anys es va fer un altre ple en què es va arribar a molt pocs acords, i en aquest en vam aconseguir molts, i molts per unanimitat. Us en llegiré uns quants. Mireu, per exemple, ens vam posar d'acord en el tema de les beques menjador; ens vam posar d'acord en l'aprofitament dels excedents alimentaris; ens vam posar d'acord en la renda mínima d'inserció; ens vam posar d'acord en el tema del sensellarisme, atendre les persones que viuen al carrer; per exemple, vam desplegar un reglament per complir la llei de mesures urgents amb relació a la pobresa energètica...

Perquè, és clar, el que passa és que jo crec que ens falta, i us ho dic de veritat, una política de bona comunicació. Perquè jo pregunto als consellers: "Què hem fet, en això?" I ells m'expliquen coses, però jo els dic: "Però expliqueu-ho, que això la gent no ho sap." I us en posaré un exemple. Respecte al tema de la pobresa energètica, abans el que passava era que tallaven la llum a qui no la pagava, i perquè la hi tornessin a donar havia de presentar un informe social que acredités una situació precària. I ara és a l'inrevés. És a dir, ara no poden tallar la llum a ningú si no

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

tenen aquest informe que acredita que la persona afectada pot pagar. Però això no s'explica. Oi que no ho sabíeu? Doncs ho fem molt malament, això.

Després també vam aprovar donar ajuts per al pagament del lloguer, és a dir als qui estan amenaçats de desnonament; un pla d'acció comunitària als barris amb dificultats econòmiques; ampliar el parc d'habitatges públics; tarifes especials per ajudar en el transport públic els aturats i els joves; també vam promoure cooperatives i societats laborals per als joves i els aturats de més de cinquanta anys; també vam decidir avançar cap a un salari mínim català de mil euros el mes, això en compliment de la carta social europea; plans d'ocupació local, amb especial atenció als joves, els aturats de llarga durada i els més grans de quaranta-cinc anys; garantir el compliment del principi d'igualtat retributiva entre homes i dones, que ja sabeu que en massa ocasions les dones cobren menys que els homes per la mateixa feina; aprovar un pla de promoció de l'ocupació de les persones amb diversitat funcional; en l'àmbit de l'ensenyament, per exemple, recuperar per al curs vinent els ajuts per als llibres de text, el material didàctic i el transport escolar; garantir l'accés de tots els infants al lleure educatiu, cultural i esportiu, amb programes de suport o preus públics bonificats; recuperar les subvencions per a les associacions de famílies d'alumnes per a l'organització d'activitats extraescolars... Bé, i moltes mesures més.

Tot això es va aprovar. Ara, on és la trampa? Que no tenim pressupostos. Però algunes coses sí que es fan. Això que us he explicar de la pobresa energètica es fa, i també s'han augmentat les beques menjador. És a dir, es fan moltes coses d'aquestes. Però ho hauríem d'explicar millor a la gent.

Moltes ja es fan perquè eren a l'annex del pla de xoc social d'aquella famosa resolució que vam aprovar el 9 de novembre, que tots deveu recordar. Recordeu que sempre deien que vam aprovar un tema nacional? No, era una tema nacional, sí, però hi anava annexat un pla de xoc social, amb moltes d'aquestes mesures.

Ara, per tirar-les totes endavant necessitem pressupostos. Jo sempre dic que estic segura que tots els grups del Parlament, absolutament tots, tenen interès perquè això es porti a terme, i per tant estic segura que el govern farà uns bons pressupostos perquè tots els grups hi puguin estar d'acord i tot això es pugui fer. A la pregunta del milió de si hi haurà pressupostos, jo sempre dic que estic segura que tots els grups volen que tot el que vam aprovar es pugui portar a terme, i que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

per portar-ho a terme calen uns bons pressupostos. Segur, doncs, que tant el govern com els grups de l'oposició seran prou responsables en aquest sentit.

Un altre repte: la transparència, que crec que és molt important per recuperar la confiança de la gent en les institucions i els polítics. Què vol dir, la transparència? Nosaltres sempre diem que ens agradaria tenir un Parlament amb les parets de vidre perquè tothom veiés el que fem. El desembre del 2014 es va aprovar una llei, la llei de transparència, accés a la informació i bon govern, i llavors vam adaptar el reglament, aquest reglament que us deia abans, que és el que regeix el Parlament, a aquesta llei. Aquest és un tema que treballem molt. A mi m'agradaria que en aquests setze mesos que tenim poguéssim desplegar moltes coses de la llei de transparència. M'agradaria molt. Per tant, a part del tema nacional, m'agradaria que tiréssim endavant els reptes socials i també que aquesta fos la legislatura de l'inici de la fi de la corrupció, per dir-ho d'alguna manera. M'agradaria molt, i treballem perquè sigui possible.

Amb relació al tema aquest d'accés a la informació, al Parlament tenim el portal de transparència, que és públic, amb què tothom té accés al que es fa a la cambra. Només si es diu expressament que una cosa no es pot saber, perquè hi ha coses que no es poden saber per motius de seguretat, no se sap. D'entrada, però, tot ha de ser públic, i, si hi ha res que no ho és, com que la ciutadania té el dret d'accés a la informació, hi ha una comissió a què es pot adreçar per accedir a aquesta informació.

Una altra cosa que treballem és el codi de conducta dels diputats, un codi ètic que es basa en la transparència, en l'honestetat, l'eficàcia, l'austeritat, les bones maneres... És un codi ètic, un codi de conducta, de comportament. Nosaltres en diem el "codi dels diputats". Precisament, aquesta tarda hem tingut una reunió amb relació a aquest tema.

Tenim, doncs, aquest portal de transparència i aquest codi de conducta, i després tenim una altra cosa molt innovadora que en diem "registre d'entitats". Què vol dir, això? Que qualsevol grup que visiti un diputat o una diputada s'ha de registrar. Per exemple, la meua agenda, l'agenda de la presidència, és pública. Si entreu al web Parlament hi ha l'agenda: qui em ve a veure, qui no, què faig, on vaig... Tot això és públic. Doncs, bé, volem que això sigui així per a tots els diputats, i volem fer aquest registre perquè tothom que es vegi amb un diputat se sàpiga qui és: si és un partit polític, si és el director d'un banc, si és una empresa... Transparència.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Perquè és veritat que, malauradament, la corrupció costa de combatre, perquè és inherent a la naturalesa humana, però si donem transparència a tot el que fem, llavors és més difícil. És a dir, nosaltres intentem eradicar-la, que no és gens fàcil, ja ho sabeu, però hem de posar totes les eines i els recursos perquè sigui molt difícil, la corrupció. Perquè jo sempre explico com és que Dinamarca és el país on hi ha menys corrupció del món i per què aquí a Catalunya n'hi ha més. Que potser els danesos són menys corruptes i els catalans ho som més? No és qüestió de persones, és qüestió de sistema.

Nosaltres, com a Parlament, volem ser transparents, perquè volem donar exemple. I per això volem que tothom pugui saber el que fem, absolutament tot. Amb què gastem els diners, per exemple.

Un altre repte és el de la reforma horària, molt important, perquè aquí, és clar, anem al revés de tot Europa. Jo ja sé que som diferents, però, és clar, si tot Europa va d'una manera i nosaltres d'una altra potser ens hem de plantejar si no som nosaltres els que anem malament. És una cosa que plantejo. Què passa? Que nosaltres portem un ritme molt diferent del d'Europa. A Europa, per exemple, es dina de dotze a dues, i aquí dinem de dues a quatre; a Europa se sopa de set a nou, i aquí sopem de nou a onze; a Europa no sé a quina hora van a dormir, però aquí no dormim prou.

A part d'aquest tema de salut, és un tema de conciliació de la vida personal i la vida professional, que és molt difícil –molt difícil. Llavors, hem de fer una reforma horària, i, evidentment, ha de ser una reforma de país. No ho podem fer només al Parlament. Ens hem de posar d'acord. Si a la televisió les pel·lícules comencen a les deu, quarts d'onze, de la nit i acaben a quarts d'una, és impossible que després dormim vuit hores. És a dir, ha de ser tot: els comerços... Ha de ser una reforma de país. Hi ha d'haver aquell moment que en diuen el "moment zero" que ho canviem. Al Parlament volem ser un exemple, i per això intentem regular els horaris dels plens, que en lloc de començar a les cinc de la tarda comencen ara a les tres o a dos quarts de quatre. I costa molt, això, no us ho penseu. El canvi costa, però és que abans els plens acabaven a les nou i a les deu de la nit.

També intentem fer els actes, els que fem al Parlament, a les sis de la tarda. Això vol dir que a quarts de vuit tothom pot anar cap a casa. Nosaltres no, perquè després anem a altres actes pertot arreu, però com a mínim els treballadors del Parlament sí que ho poden fer. Llavors, intentem racionalitzar els horaris i en això

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

volem ser també un exemple. Però s'ha de fer conjuntament amb tot el país, i s'ha de fer, sobretot, per conciliar la vida professional i la vida laboral.

Un altre repte en el que estem treballant, és tot el tema de la dona, que som el 51 per cent de la població. Abans us ho deia, per la mateixa feina cobren el 25 per cent menys. És clar, això, en un país democràtic, no ho podem permetre. Entenc, però, que s'ha de fer d'una manera global. És a dir, està molt bé que hi hagi un Institut Català de les Dones i que al Parlament hi hagi una comissió d'igualtat, però això s'ha de fer de manera transversal, perquè si volem que les dones tinguin el mateix sou bé que caldrà pactar-ho amb els sindicats i bé que caldrà tractar-ho amb el conseller d'empresa, i no amb l'Institut Català de les Dones. I si jo vull que hi hagi una coeducació ho he de pactar amb la conselleria d'ensenyament.

Perquè, per exemple, el tema de la violència, l'única manera d'arreglar-lo, que és un camí molt llarg, però és el més segur, és mitjançant l'educació. Per tant, ha de ser una cosa global i transversal, s'ha de pactar amb totes les conselleries. I és en aquest sentit que hem programat cada mes actes al Parlament. Per exemple, per l'1 de maig farem la jornada 'Dona i treball', en què volem que la consellera ens expliqui què fa el departament en aquest tema. Cada mes intentarem lligar-ho amb un dia assenyalat. Per exemple, em sembla que el juliol hi ha el dia internacional contra el tràfic de blanques, i llavors farem un acte amb el conseller d'interior; després hi ha el dia mundial de l'alfabetització, i per tant vindrà la consellera d'ensenyament. Què intentem, doncs? Conscienciar totes les conselleries perquè treballin de manera transversal sobre la igualtat d'oportunitats de la dona, i que cadascuna ens expliqui què fa.

Un altre repte és el de la projecció internacional. Hem heretat, de legislatures anteriors, vincles i convenis de relació amb molts parlaments, vint-i-cinc de la Unió Europea i tretze de la resta del món. Alguns són parlaments subestats, com el nostre, com ara el del Quebec o el de Baviera, i d'altres són estatals, com el del Marroc. Les darreres legislatures, per qüestions de pressupost, les activitats internacionals s'han deixat més de banda, perquè s'han prioritzat altres coses. Però cal recuperar-ho, cal que tornem a participar en organismes internacionals. Per exemple, a la CALRE, que és la Conferència d'Assemblees Legislatives Regionals Europees, en què es pot fer molt bona feina. Després, també som, i hi volem recuperar la col·laboració, a l'Assemblea de la Francofonia, de què som membres observadors, i en què hi ha, entre d'altres, França, el Quebec o diversos països africans. També hi ha l'EPTA, un organisme científic que assessorava els parlaments

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

europaus, de què Catalunya era l'únic membre que no és estat. Ara hi ha entrat Valònia, també. Hi ha el Regne Unit, Holanda, Grècia, Alemanya... Doncs, bé, volem tornar a tenir presència activa en tots aquests organismes per projectar Catalunya internacionalment i explicar tot el que fem.

Encara hi ha més reptes. No els explico, però, perquè, si no, no podreu fer preguntes. Acabo amb un, però; un repte també molt important lligat amb el que us he dit al principi. Què us he dit al principi? Que defensàvem la sobirania del Parlament. I com ho fem? Perquè les situacions en què ens trobem són noves. No hi ha cap parlament que ho hagi fet abans, no hi ha cap camí ja traçat. Llavors, és clar, com ho hem de fer? Doncs inventant, innovant, creant. I sense saltar-nos la legalitat, que això és molt difícil. La legalitat hi és, i nosaltres anem caminant per la paret. I això és molt difícil, però de moment ho aconseguim, perquè som aquí, hem fet moltes coses, hem avançat molt i no ha passat res. Vol dir que tan malament no ho haurem fet. Però, és clar, és pensar cada dia què farem l'endemà, pensar què ens passarà, quin entrebanc tindrem, com ens en sortirem. I és molt cansat, això.

Per què ens en podem sortir, però? Perquè tots els professionals del Parlament són extraordinaris. Abans explicava al president i a la junta que quan hi vaig arribar jo no havia estat mai diputada, però que tinc un avantatge, que és que tota la vida he treballat al departament d'ensenyament, i, per tant, una cosa que tinc clara és que tot s'aprèn. I tinc la sort que al Parlament hi ha excel·lents professionals que em poden ensenyar molt: els lletrats són excel·lents, la gent del meu gabinet és excel·lent; tots els professionals ho són i ens ajuden moltíssim. I, sobretot, també, perquè el país és excepcional. Per què ens en sortirem, doncs? Perquè nosaltres innovarem, crearem i ens deixarem la pell fent el que hem de fer aquests setze mesos, però també perquè el personal del Parlament és excel·lent, i sobretot perquè la gent d'aquest país és excel·lent. I estic segura que ens ajudareu, que sereu darrere nostre i que tindrem el vostre suport quan més el necessitem.

Res més, moltes gràcies.